

Een monumentje voor Bertus Gibcus

Bertus Gibcus' inzichten over holecutter en guts ingedaald in Nederlandse greenkeepersliga

In juni kwam op Facebook een foto voorbij met Erwin Beltman in De Kuip. Een foto zoals er vele zijn gemaakt, nu met oud-collega's Bertus Gibcus en Arie Eindhoven, voorafgaand aan de wedstrijd Nederland-Wales. Een leuke foto, maar het onderschrift hakte erin: 'Bertus is helaas ernstig ziek en zal niet lang meer hebben.'

Auteur: Ernst Bos

Met deze respectvolle woorden van Erwin wordt het bericht haast een klein monumentje. Het maakt bovenal duidelijk wat Bertus voor een hele generatie grasmensen heeft betekend, inclusief mijzelf.

Bertus vormde samen met Arie het gezicht van de terreinmeester- en greenkeeperopleiding, opleidingen die in de jaren negentig hun hoogtijdagen beleefden. Met veel liefde voor het vak verzorgden zij de praktijkdagen bij IPC Groene Ruimte/Praktijkschoollocatie Velp. Bijna dagelijks tref ik nog oud-cursisten die informeren naar hun leermeesters van decennia geleden. Soms is het even gissen naar de precieze ach-

ternaam, maar de inzichten van Bertus over bijvoorbeeld rollen, beregenen en beluchten zijn vaak goed ingedaald. Net als over het gebruik van de holecutter of de guts op sportvelden. Want om iets verstandigs over gras te kunnen zeggen, moet je immers ook in de grond kijken. Wijze lessen, waar ikzelf ook bijna dagelijks op terugval.

Grasman

In de sector staat Bertus Gibcus vooral bekend als grasman pur sang. Bij mijn bezoek in juli gaat het gesprek ook binnen twee minuten over gras. Hij is al jaren met pensioen en ern-

stig ziek, maar de betrokkenheid bij het vak blijkt nog volop aanwezig. In de tuin liggen nog steeds plotjes met verschillende grassen. Als zoon van een kweker in het Groningse Sappemeer kreeg Bertus het groene vak met de paplepel ingegoten en was de hoveniersopleiding een logische stap. Met de aanstelling als greenkeeper op de Noord-Nederlandse Golf & Country Club begon zijn specialisatie op het gebied van gras. Gezegend met een brede belangstelling en olifantengeheugen vergaarde Bertus een jaloersmakende brede parate kennis en een uitgebreid netwerk. In de periode dat we samen op pad waren, kwamen we in de verste uithoeken van het land nog bekenden van Bertus tegen.

Buiten het werk was Bertus lange tijd actief voor onder meer enkele voetbalclubs en de KNVB. Hij zat in de gemeenteraad van Duiven en was beheerder van de lokale begraafplaats. Op een of andere manier was het allemaal te combineren met de zorg voor de familie. Zijn grote maatschappelijke betrokkenheid kwam

3 min. leestijd

ACHTERGROND

Bertus in zijn element in 2012, met een groep greenkeepercursisten op de Rosendaelsche Golfclub

regelmatig tot uiting als het ging over zaken als de greenkeepers-cao en de omgang met vrijwilligers en mensen in de sociale werkvoorziening.

Kunstgras

Een zekere eigenwijsheid kan Bertus niet worden ontzegd. Vaak had hij gelijk, al was het soms ten dele. Met goede argumenten scherpte hij ook steeds zijn eigen inzichten aan. Alleen op het gebied van kunstgras is niemand daarin geslaagd. Tijdens mijn bezoek blijkt zijn diepgewortelde aversie tegen 'dat verrekte plastic' na 25 jaar nog springlevend. Bertus

gruwt er dan ook van dat uitgerekend het ooit zo goede hoofdveld van zijn DVV in Duiven tot een kunstgrasveld wordt omgebouwd.

Zoals vele grasmannen ben ook ik schatplichtig aan Bertus Gibcus. Vanaf mijn aanstelling als instructeur bij de Praktijkschool in Arnhem in 1991 (nu IPC Groene Ruimte) hebben we ruim 20 jaar samengewerkt. In de beginjaren was het vooral bij de onderhoudscursussen voor het groene onderwijs, de greenkeeper- en terreinmeesteropleidingen. Later, met het ontwikkelen van nieuwe grasopleidingen en advieswerk, was Bertus er altijd om kennis te delen, een

Bertus Gibcus gaf aanvankelijk aan reacties op dit artikel op prijs te stellen, maar bezoek en telefoongesprekken vormen een steeds zwaardere belasting. Daarom graag geen directe berichten aan Bertus, maar via de knop 'Reageren' in de online versie van dit artikel op de site van Fieldmanager. Hij kan dan zelf beslissen of hij reageert.

kritisch weerwoord te bieden of mee te denken over bijvoorbeeld het systeem om de kwaliteit van grassportvelden zo objectief mogelijk te beoordelen. Dat was een inspirerende tijd. Binnen de latere IPC-organisatie zijn de inzet en inbreng van Bertus niet altijd op waarde geschat. Dat geldt voor de kenniscomponent, maar ook voor de zorg voor gebouwen, machines, terreinen en collega's. Als 'directeur van Larenstein' (de IPC-locatie in Velp) zorgde Bertus ervoor, vaak samen met Arie Eindhoven, dat anderen er hun werk goed konden doen. Ook in weekenden en vakanties als het nodig was. Het kon weleens knallen, maar terugkijkend overheerst de herinnering aan een fijne werksfeer, met loyaliteit aan de organisatie, grote betrokkenheid bij het werk en veel onderlinge collegialiteit. Bertus speelde hierbij als regelaar en oliemannetje een niet te onderschatten rol, die ik hier graag benoem. In de sector is hij vooral de authentieke, wat eigenzinnige docent, die het begin van menige professionele grasloopbaan markeert. Ik schat de impact van Bertus Gibcus daarbij groter dan menigeen zich realiseert.

Begin augustus gaf Bertus in een appje de boodschap van de dokter door: 'Er is niets meer aan te doen, geniet ervan zolang het kan.' Het is niet gebruikelijk, maar met instemming van Bertus wil ik graag dit stukje in ons aller vakblad plaatsen op een moment dat Bertus het zelf nog kan lezen. Een klein monumentje als blijk van waardering.

Laatste bezoek aan De Kuip. V.l.n.r.: Bertus Gibcus, Erwin Beltman, Arie Eindhoven

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!